

מרובה פרק שביעי

בבא קמא

פ

עין משפט

קלח א ב מיי פ"ה
מסלכות מוקי ממון
כלכלה ז סמג עשין סו
פומ"ט סי' טע :

קלח ג ד מיי פ"ה
סמג פ"ה טור
זש"ע ח"מ סימן טס
סעיף ד :

קלח ה ו מיי פ"ה
מסלכות דריס
הלכה י סמג פ"ה
כ"ח פ"ה י"ד סימן
כ"ח פ"ה :

קמ ז מיי פ"ה ח"מ
סמג עשין סו פומ"ט
ח"מ סימן טס סעיף א
ועיין בעטור :

קמא ח מיי פ"ה ח"מ
סמג פ"ה טור
ח"מ סימן טס :

[ז"ל טמא וע"ש]

הגהות הב"ח
(א) גמ' אמר ר' הונא
מקי ממון הלכה כ'
וכינה אמר רב נחמן :

גליון הש"ס
רש"י ל"ח יטעו כ"ג
כ"ד יטעו מתרגומין
ז"ל ויזש מתרגומין
ופסק (שמות י"ז) וע"י
רש"י ע"ז ד"ז ע"א
ד"ה להס שוע :

ז"ל כ"ח דלח"מ מ"ה

[קמן ע"ב אח"ה ר"ש
בן אישיר וכו' בתוס'
פ"ה ובערוך ערך
חל ד' א]

הגהות סה"כ
רנשבורג

[א] נב' ש"ן כי עון
אלה עון אותה סנו
עיין ויזש מתרגומין
ומתב"ש א"א כ"ב
בענין אחר ודבריו
תמוס' ק"ת מסוגיא
דכחונו ד"ז פ"ה
דגונג יונק נכחט :

הגהות סה"כ
רנשבורג

[א] נב' ש"ן כי עון
אלה עון אותה סנו
עיין ויזש מתרגומין
ומתב"ש א"א כ"ב
בענין אחר ודבריו
תמוס' ק"ת מסוגיא
דכחונו ד"ז פ"ה
דגונג יונק נכחט :

[א] נב' ש"ן כי עון
אלה עון אותה סנו
עיין ויזש מתרגומין
ומתב"ש א"א כ"ב
בענין אחר ודבריו
תמוס' ק"ת מסוגיא
דכחונו ד"ז פ"ה
דגונג יונק נכחט :

והטבת לוקח וסוזה • פי' **קונטע** עד יום השוק ובלבד שלא יסעה העגונה שבהם שלשים יום אחת שלוקח בלחורונה לא שלשים לה שלשים יום אחר השוק **קונטע** דכחוספתא (פ"ה) גרם יותר מל' יום ואל"כ לפי החוספתא יכול להשהות אחר יום השוק **וע"ז** קשה לדעול גבי רגל קרי לה "חמרונה" והיא קרי לה פגונה **וע"ז** שלא הזכיר החתא יום השוק כלל וגרשה לפי שהטבת רגיל לקטע כמה בהמות ציוד ומוחר להשאה ובלבד שאפי' העגונה שבהן אחת ששאלרה יחידה אחר חכרותיה שלא יסעה יותר מל' יום אף על פי שהיא יחידה, ומיהו בכל הספרים גרסין שלשים יום ולא גרסין יותר :

מהו להשהות קצו מנייה • אין גיל דפלגי רבנן עליה דר"ג כדפי' בקונטרס דמזו להשאה קורס הרגל קצו מנייה ואמר להן מותר ולאו דוקא נקט קוסרה אלא אורחא דמלחא נקט שדרכן היה לקפור בהמה דקה לכרעי המטה כדאמר באלו מריפות (חלוץ 97 נ"ד) חבל היואל מן המטה עד תשעה טפחים *ספור ופירש שם בקונטרס שבכך הוא רלוי לקפור בהמה דקה בכרעי המטה דכתי' אחרו טג בעבותים עד קרנות המזבח שהיו קשרין הקרבות בכרעי המטה עד שיבואו לקרנות המזבח אז נמי נקט קשרו לאשמועינן דאפילו בקסורים אסור לגדל כ"ח להשאה וכחוספתא (פ"ה) נמי משמע דאף קודם הרגל לא שרי להשאה אלא בבית דהכי קתני כהניא אכל מגדלים קודם הרגל ל' יום ולא שיהא יולאה ורועה בשוק אלא קוסרה בכרעי המטה שאלו לר"ג כו' :

דקמיני שקיה • פי' שוקו דקין ולהכי דקרא חרלח שהמלין ניכר בין השוקים מתוך שכן דקיס וגרלחן גבוים ומסוס הכי קת' כ"פ"א דלהלות חולדות הסגאים רבי יוסי אומר כ"ש ממחא כוית כמחא וכעדהה כמגע דמתוך שרגליה גבוים ודקיס מספקא להן שמה לאו היינו חולדה דקרא ויש לה הורת כבילה או שמה היינו היא ויש לה תורת שרן והיא דמסיים ומאי שרלא דמתחא שקיה ה"ק ומאי שרלא חולדה דכתיב בקרא שאין ספק דמתחא שקיה שהי' רגליה קלרות וזולת על הארץ וכן נראה לר"ת :

חובה תקברינהו לבנה • פ"ה בתמיה וכו' דרכה לקבור בניה שאין עוסקת לגדלן אלא עוסקת לגדל לאן והוי כשגגה היואלת מלפני ח"ה בר אבהה לרב הונא לדידן מלן מקיף לה' אמר ליה חובה תקברינהו לבנה ואין שייך לפרש שם אלא לשון קללה **וע"ז** מהי אמת רב לבבל • פי' **קונטע** והיו מחשבים שם מפני שיבחו והיו רוב שדוסיין משראל וכענין זה פי' בפרק קמח דניטין (ד' ו. וס') עשין טלמט בבבל כארץ ישראל לגיטין מתי אחא רב לבבל ועששו בקיאלן לשמה מתוך שהרבה ישיבות וקשה לר' דא"כ מאי פריך תס ממחתי דעבו כארץ ישראל לגיטין אכל בכל לא והלא המטיות בעו קודם דאחא רב לבבל **וע"ז** תס מתי אחא רב לבבל והורה לט שמימות יכניה והתס והמסגר שגלו לבבל דינה להיות כארץ ישראל לגיטין שבקיאלן לשמה וכן בלא לענין בהמה דקה שיש שם רוב ישראל וכן יש בריש בכל מערבין (עירובין 97 ב.) :

לבי ישוע הבן • פי' פדיון הבן וכן הערוך וקשה דלע"ז דמתרגומין פדיון פורקן מ"מ אין שייך לשון ישועה **וע"ז** פי' שגולד שם בן ועל שם שגולד טעם וגמלט ממעי אמו כדכתיב והמליטה זכר (ישעיה סו) נקט לשון ישועה והיו רגילין לפסות סעודה : נפק

וסכנה • המקבץ אה בהמות ליום השוק : לוקח וסוזה או לוקח וסוזה • עד יום השוק שלשים יום למקחו : **ובלבד** שלא יסעה אה **ספונטה** • המחוררת למקחו שלוקח כמון לעת השוק לא יסעה אחת לאחר יום השוק להשלים שלשים יום למקחה : **ספונטה** • מחוררת כמו **לשון תשנה** (רות א) החמרה מלהסא : **אלה קוסרה** • רגלי פלוגי עליה דרבן גמליאל : **גונג** • פלוד"ח לוקח מפני כח הלכ לא היה יכול להשיב רוחו : **למסיו מוויין** • רועה בשדות אחרים וגזול אח הרבים : **ספיו מרעין** • בהמה דקה שלהן כחוסין : **ואע"פ** ספיו מורשין ספור **למסיו** ולא היו רועין בשדות אחרים ומסוס מורשין לוכא גזול דאמרו לליל אכל מגדלין כחוסין ולקמן (ד' פ"ה) נמי כהקנת יוסעט עיקן שלא יקפיד בעל היער על כך **אפי'** הכי נעשו מפני שקשה קמנה היתה ביניהם ואל אחריה היתה : **רופס** • בהמות סלו : **שעשה פסוקס** • שלא לגדל בהמה דקה עור : **כלבים ומזיקים** • חן כמתניין דאסור לגדלן : **מיס דקס** • **לבים ושועלין** : **כלבים קוסריים** • קטנים וגנסים הם **ללבים גדולים** של ליידיס ואין מזיקין : **חולדות ספלין** • גדלות כנסה : **לנקד אה הכיני** • מן העכברים : **וורדני** • כנה : **דקטיני** • דקיס : **דמספאי שקיס** • שוקיה גזלין : **בבבל פלחן ישראל** • שמוס גלות יכניה רבוס תלמידים ונחייטבו שם כשזכ קבוע : **דידן מלי** • הלא יש יך בהמה דקה : **חוכס** • שם אשתי : **פמברינהו לבנה** • שמה סומך עליה והיא ח"ה יגולה לשמור : **מתי אמת רב לבבל** • ר"ט מתירשין הוא כה ולמדע והאמר בכך שרלה שם רוב ישראל וישזב קבוע : **שכוע ספן** • כרית מילה על שם שזכרו עליו שבעה ימים : **ישוע ספן** • משתה שטושין פדיון הבן כ"ז (ש"ז) מתרגומין פורקן פדיון : **רב לא טייל קמיס דשמואל** • שמואל אמרין לקמן : שמואל

ער' ישמעאל אמר מגדלין כלבים כוברין והתולים וקופין וחולדות סנאים מפני שעשויים לנקד את הבנים מאי חולדות סנאים אמר רב יהודה שרעא הרעא ואיבא דאמרי *חרוא דקמיני שקיה ורועיא בניי וורדיני ומאי שרעא דמתחא שקיה אמר רב יהודה אמר רב עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה *אל רב אדא בר אבהה לרב הונא דידן מאי א"ל דידן קא מינטרא להו 'חובה' א' חובה' הקברינהו לבנה' כולה שניה רב אדא בר אבהה לא אקיים ורעא לרב הונא מחובה איבא דאמרי אמר רב הונא (אמר רב) עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה *מכ' אחא רב לבבל רב, ושמואל ורב אסי איקלעו לבי ישוע הבן ואמרי לה לבי ישוע הבן רב לא עייל קמיה דשמואל שמואל

השליט ומיהו בפרק שני נזירים (מ"ד דף מ: וש) גבי הקפת הראש אין שייך לפרש כן דאמר ליה רב אחא בר אבהה לרב הונא לדידן מלן מקיף לה' אמר ליה חובה תקברינהו לבנה ואין שייך לפרש שם אלא לשון קללה **וע"ז** מהי אמת רב לבבל • פי' **קונטע** והיו מחשבים שם מפני שיבחו והיו רוב שדוסיין משראל וכענין זה פי' בפרק קמח דניטין (ד' ו. וס') עשין טלמט בבבל כארץ ישראל לגיטין מתי אחא רב לבבל ועששו בקיאלן לשמה מתוך שהרבה ישיבות וקשה לר' דא"כ מאי פריך תס ממחתי דעבו כארץ ישראל לגיטין אכל בכל לא והלא המטיות בעו קודם דאחא רב לבבל **וע"ז** תס מתי אחא רב לבבל והורה לט שמימות יכניה והתס והמסגר שגלו לבבל דינה להיות כארץ ישראל לגיטין שבקיאלן לשמה וכן בלא לענין בהמה דקה שיש שם רוב ישראל וכן יש בריש בכל מערבין (עירובין 97 ב.) :

תוס' ג"ה
מ"ה ח"ה ח"ה
כ"ח פ"ה י"ד סימן
כ"ח פ"ה :

סי' חמסון
שורה
*סמ"ג פ"ה
ד' ח"ה ח"ה
ד' ח"ה ח"ה
ד' ח"ה ח"ה
ד' ח"ה ח"ה
ד' ח"ה ח"ה

סי' חרביא
*סי' חרביא
כ"ח פ"ה י"ד סימן
כ"ח פ"ה :

[ד"ה מתי]